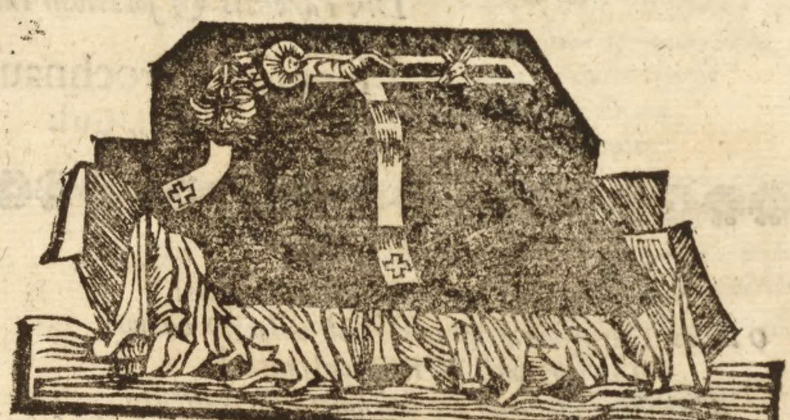
Monumentum Virtuti
Pietati
Prudentiæ
Animi Candori
Sinceritati
ac Vigilantiæ
Viri Nobilissimi, Amplissimi, ac Prudentissimi
DOMINI

JACOBI GIERINGII,

Consulis Thoruniensis benemeriti,
Ipso Exequiarum Die
1ma Mensis Martii,
Anno Salutis recuperatæ M. DCCXI.
Amica posuerunt manu
Intus Nominati.

THORUNII,
Impressit Joh. Nicolai, Nobiliss. Senat. & Gymnasii Typogr.

Lipsia quando meis studiis monstravit Hodegos,
Ac ædes nostras texerat atra dies.
Tu mihi promtus eras, o conjunctissime Giering,
Dilectæ Matris significare necem.
Par refero. (verum si nunquam rite referrem)
Cum deploro Tui funera mæsta Patris,
Qui pectus mæstum mæsto mærore replevit,
Ille Deus læto roboret usque bono
Ut patriæ afflictæ possis adferre levamen,
Et numerare tuæ sedulitatis opes.

Hæc in memoriam Amplissimi B.
Dni Parentis & solatium tui pos.

Henricus Prochnau,
SS. Theol. Cul.

O Tragica Obitus acerbissimi Enunciatio!
O luctus, Gieringianæ Domus! Proh dolor! O vulnus!
O novercantis Fortunæ calamitas!
Acerbissima hodierno die dolendi existit materies.
Supremum diem obiit Civium delicium, Domus suæ Ornamentum & Solatium,
Reipublicæ Thoruniensis Columna, Senatus Amplissimi magna Portio,
Nobilissimus & Amplissimus Consul, & Judex Neopolitanus,
JACOBUS GIERINGIUS,
Sua virtute clarus, clarior & fama virtuosa, quæ nullos agnoscit limites.
Quanquam in Libitinæ inopinatò venerit rationes, restant tamen perspicua virtutis monumenta, Per

Per momenta vitæ brevis, immortale Decus sibi paravit,
Momentaneæ felicitati visionem beatam, nunquam visam prætulit,
Judex justissimus, contra Jura? Absit! Justitiam aliis administrans rigori Justitiæ submittitur;
Amplissimus Consul, in toga negotiisque versatus, plurimos consilio juvabat,
Jam inter concilia fortunata piorum, consiliis eorundem seipsum sublevat;
Beatitudinem pro remuneratione officiorum beate sibi promittens.
Prudentia illius utilitati publicæ & radices & flores largiebatur uberrime.
Quantum enim rerum, quantum exemplorum, quantum Antiquitatis tenuit?
Jam Seipsum nobis exemplum sistit mortalitatis,
Rerum omnium fatalitatem ostendit, Antiquitatum exitum celerem edocet.
Candor animi, candidæ vitæ fideiq; hactenus testis in animis civium candidis reviviscit monumentis.
Hunc animum hanc virtutem suam ultro periculis objicere, nimis grande pretium vitæ suæ putabat.
Jam Candor argenteo & candidiori apparet ornatu, annexa expositione: Vigens Canities;
Campus rubicundus, in quo prout miles Christianus pugnabat,
Rubicundi Amoris in Deum & Patriam Vates.
Plus quam aureis radiat radiis addita interpretatione: Inexhaustæ Felitatis Divitiæ.
Non diminuerat amorem ac animi propensionem in quemvis, severitatis exercitium;
Serenus potissimum remansit in quemlibet vultus, mite benignitate supercilium.
Commiseratione maxima æstuans in egenos illi fuit animus,
Constat superque satis, fontem illius benevolentiæ irrigasse plurimos,
Cum ex fonte svavitatis ac omnium salutis
Uberiores speraret exundantes aquas.
Nec hæc silentii peplo involvenda judicamus;
In dijudicatione Causarum sine ira & fervore
Placidum & cuivis obvium se exhibuisse.
Grata igitur gratorum remanet eundem Memoria.
In ipso nihil tumidum aut arrogans fuisse,
Munerum corruptionem in sententiis respuisse,
Pium sine fuco, & fastidii in munere nescium,
Fastidiens mundi delicias.
Hinc omnium meruit favorem,
Nullius invidiam, nisi mortis.
Vigilantia ejus in rebus publicis altas agebat radices:
In salute Patriæ vigili mente salutem suam querens.
Ast eripuit & abstulit se oculis nostris fulgida Virtus.
Exspectare negat seculorum tempora sera.
Pallida mors aperto funere mersit
Mæcenatem Amplissimum,
Procerem Magnanimum.
Habuimus in Nomine edecumati Jacobi Nomen edecumatum,
Patrem Patriæ observantissimum,
Qui totum curis publicis in salutem Patriæ se mancipaverat,
Sed augusta morte coarctatum modò animadvertimus,
Quia augustissimo Numini suas dicavit operas.
Durum quippe videtur,
Mæstissimo Filio, Amico integerrimo,
Aliisque Cognatis,
Suspiria, & voces lamentabiles sustinere,
Tantoque dolori acerbissimo moderamen adjicere,
Huicque medelam invenire;
Ast secum reputantes:
Non minimæ felicitatis partem esse, ad felicitatem celeriter transire,

Lubenti

Lubenti nunc animo funeris extremum illi largiuntur honorem.
Probe sibi conscii :
Fatalitatem rebus singulis imminere,
Communique naturæ legi non inconveniens esse,
Mortales ad mortalitatem subito natura imbelles deproperare,
Et velut umbram sui sole revertente repræsentare ;
Sapientum judicio innitentes,
Vitam hanc peregrinationem existimari, breve itineris compendium.
Quapropter gratulemur non invideamus Nobilissimo Consuli talis vitæ compendium,
Ad veram & vividam vitam migrationem.
Imago terrestris saltem periit,
Ipsa æterna in meliori statu collocata relicta.
Inter felices animas feliciori decurrit cursu,
Gaudiaque gaudet pia.
Jacturam hanc
Viri gravissimi, Patris simul svavissimi,
Filio lugenti,
Plurima Tristitiæ signa dedisse constat.
Verum tamen lætior subnascitur spes.
Generis sui stirpem in illo genuit,
Imaginem sibi non dissimilem,
Imaginem inquam, licet fragilitati humanæ obnoxiam,
Virtutibus tamen minime disparem.
Mitte igitur has lachrymas,
Nobile Virtutis Germen,
Patrii Decoris Propago.
Et Fragilitatem naturæ humanæ ac imbecillitatem mirare, rimare,
Feramus æquo animo divinum arbitrium, a summo rerum Arbitro datum,
Tibi autem Proles generosa Parentis, ad magna nata,
Sol gratiæ divinæ radios spargat semper fulgidos,
Splendeat paterna virtus virtuoso in Filio,
Gratiosum Cœlum concedat gratiose perfrui honoribus amplissimis,
Stella perpetuae felicitatis verticali inhærens puncto,
Absque infortunii fulgure perpetuo fulgeat.
Teque sospitem ac incolumen seram in usque aetatem Patriae conservet.

Hæc pauca amico integerrimo lugenti obitum
Genitoris sui mœstissimo apposuit animo

Salomon Ernestus Lürke, J. U. C.

